

Hledá se jméno

Dnes se o čtyřprocentní menšině začíná více mluvit a psát. Zmínky byly sice už dříve. Večerní Praha s oblibou uveřejňovala v černé kronice zprávičky o přepadeních zvrhlíky a o vilných stařících, v hospodě a mezi pubertáky se stal buzerant a teplouš smrtelnou urážkou.

Dnes se přece jen o jejich skutečném životě lidé více dozvídají. Zbavují se předsudku, podle nichž tito „menšinoví“ lidé ohrožují děti a znásilní každou osobu téhož pohlaví, poznávají, že jejich sexuální vztahy mají podobné citové pozadí jako u lidí tzv. normálních. Že se prostě podobají těm ostatním.

Termín homosexuál je všeobecně známý. Proti němu stojí výraz heterosexuál. Ten je už méně známý. Většinou se řekne „normální“. Ale homosexuálové se necítí být nenormální. Alespoň většina z nich, kteří žijí v civilizovaných zemích. Nelíbí se jim ani lékařské označení. Vždyť homosexualita se netýká jen oblasti zdraví, prostupuje různými sférami společenského života, umění, mezilidskými vztahy, politikou. Ten sex, který je ve slově homosexualita zdůrazněn, pro ně není tím nejdůležitějším.

Jak se tedy nazývají homosexuálové tam, kde se lékařské terminologii dokázali vyhnout? Výraz gay znamenal původně v angličtině veselý, rozjařený. Dnes je toto slovo chápáno téměř výlučně jako pojmenování homosexuálního muže. Pokud jste se zúčastnili v zahraničí gay party, nemusela tam být zábava k popukání, jistě tam však převládali homosexuálové. Hovoří-li se o gay people /people = lidé/, rozumí se tím homosexuální muži, ženy a transsexuálové.

(pokračování na str. 6)

Citáty

Nám víc se cizí líbí, naše jinému
Publilius Syrus

Něco jiného je udělat, něco jiného je mluvit
Walther

Láska pozvedá nízké, nenávidí se vysoké
hrouť
Catonova jednověš

DEMOKRACIE může být jen tam, kde si
lidé důvěřují a poctivě hledají pravdu
J. F. Kennedy

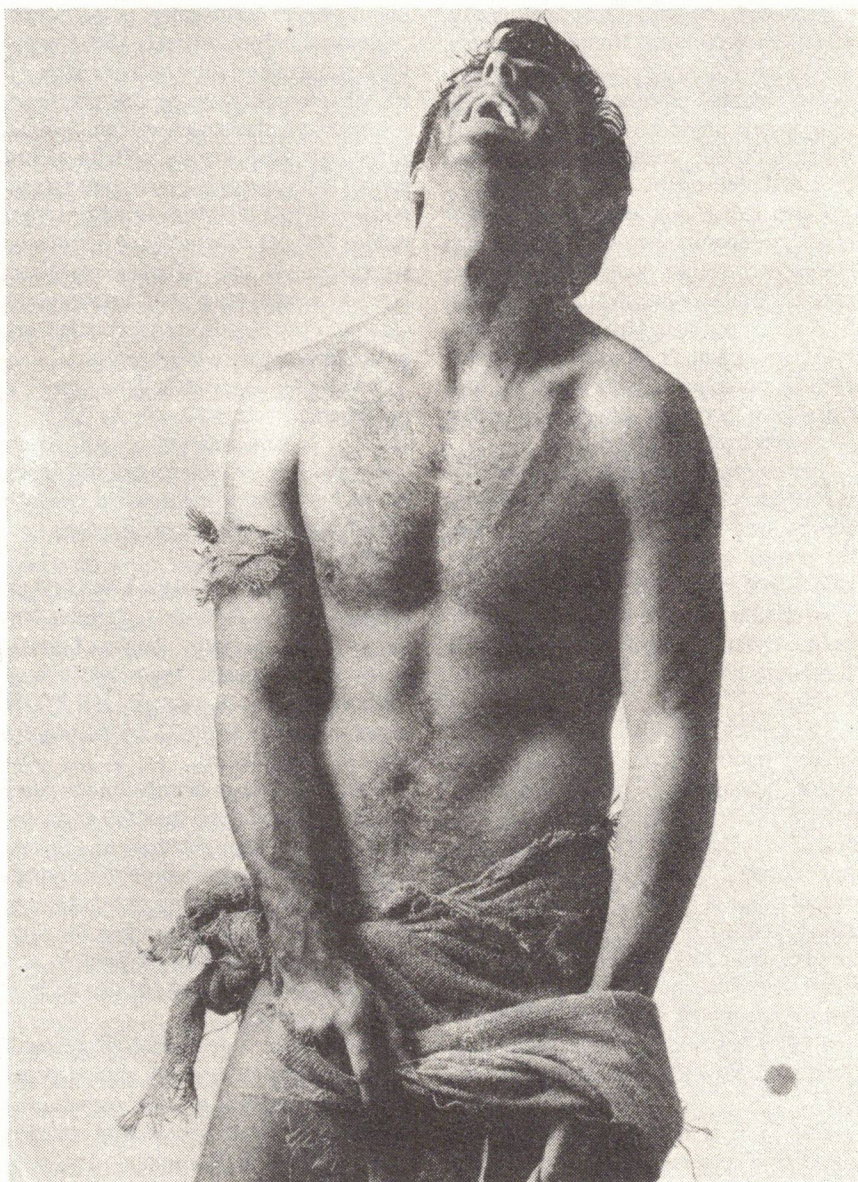
HLEDEJ LÁSKU /1982/

*S chůvostí dravčího mláděte
díváš se očima probuzené touhy
na všechna těla
která léto obnažilo
na samu hranici možností*

*To není láska
Ne to není láska
Ta chodí oblečená
a odkládá si
až když se sejdou hvězdy
k tichému rokování*

*A potom zadýchaná
šťastná
a moudrá
hoří a kvete
a dává život
jako slunce*

Jiří Janíček

P-565-015

ROLE REVERSE aneb Göteborg 1991

Víte, co to je IGLYO ? Nevíte! Nic si z toho nedělejte, já jsem to donedávna také nevěděl. Jde o mezinárodní organizaci mladých gayů a lesbiček / do 27 let /, a letos koncem července se uskutečnila ve švédském Göteborgu její 8. konference.

A protože se mi dostalo té cti vyplnit přihlášku a konference se zúčastnit, mohu vám nyní popsat, jak tato velkolepá akce probíhala.

Ze všeho nejkomplicovanější byly přípravy v Praze. Zakoupit místenku na cestu tam a zpět je věc téměř nemožná a je k ní zapotřebí více trpělivosti, než vyjmutí ježka z klece. Rovněž složení účastnického poplatku na konto do Švédska není jednoduché, protože Obchodní banka, která jediná podobné transakce provádí, je jako z udělání zavřená zrovna v ty dny, kdy to nejméně potřebujete. Ale když se vám povede úředního šimla zkrotit a tyto strasti překonat, čekají vás už jen samá příjemná překvapení.

Cesta lodí je pro nás - suchozemské krysy - nezapomenutelným zážitkem. Celý vlak nacouvá do obrovského trajektu, zapíská píšťala a ejhle, my už jsme na moři! A abych pozdvihl Vaši národní hrdost, musím prozradit, že tři nejkrásnější kluci, kteří se po trajektu pohybovali / v těch nejkratších šortkách, které si dovedete představit /, mluvili česky!

Trochu mně zatrnulo, kdy si po vylodění švédský celník /nádherný blondák / veřejně dlouho prohlížel můj pas. Tedy bohužel jenom cestovní... Vyzvídal, odkud, kam a proč jedu, kolik peněz sebou vezu a vyslačkou komusi dalšímu hlásil mé jméno. Ovšem po předložení pozvánky na konferenci nehnul ani brvou, zasalutoval a zmizel.

Prezentace účastníků konference probíhala v budově RFSL-U, švédské organizace homosexuálů, zdaleka nápadně velkým růžovým trojúhelníkem na dveřích. Zde se mne ujal pohledný / a ani trochu bludný / Holanďan a všechny mé osobní údaje si zaznamenal do počítače. Přímou na místě si okopíroval některé potřebné dokumenty, předal mi plán na celý týden včetně obsahů jednotlivých přednášek a navíc malou pozornost pořadatelů - balíček s několika bonbóny, zápalkami, firemní propisovačkou a dvěma prezervativy.

Zde jsem si také ujasnil, že spacák a konzervy vezu naprosto zbytečně, pro-

tože strava a byt jsou starostí organizátorů. A můj nesmělý dotaz, zda si chudý čecháček může dovolit bydlet v hotelu, přešel Willem Anne diskrétním ujištěním, že ubytování je přece zahrnuto v účastnickém poplatku. A abych se stihl vrátit na večeri, odvezl mě do hotelu i zpět osobně vlastním vozem...

Hotel Vasa je ve Švédsku zařazen do kategorie C - nejsem si jist, do jaké skupiny by ho přiřadili u nás. Pokoj byl laděný do světle modrého tónu, s měkkým kobercem a oknem do tichého dvora. Byl třílůžkový, vybaven telefonem, radiopřijímačem, televizí, vlastní koupelnou se sprchovým koutem a minibarem, průběžně doplňovaným neviditelným personálem.

Snídaně nebyly ledajaké. Měli jsme na výběr z několika druhů pečiva, másla, sýrů, salámů, paštiky, vajec, ryb, zavařenin, ovesných a kukuřičných vloček. A k pití různé čaje, kávu, kakao, mléko a ovocné šťávy. Obědy a večere byly rovněž znamenité a vždy byla zajištěna i strava pro vegetariány /asi 1/3 účastníků/. A naprostou samozřejmostí byla zdánlivá maličkost, která by u nás určitě zůstala opomenuta - kdykoliv jste dostali žízeň, byla zde k dispozici káva a džus, a to po celý den.

První večer se konalo uvítání v gay klubu Touch /Dotek/, opět v budově RFSL-U. Ledy pukaly, známosti se navazovaly a pro zájemce byla připravena diskotéka. A aby byli delegáti odlišeni od místních návštěvníků, dostali označení razítkem - na dlaň...

Konference se zúčastnilo k 40ti delegátům ze Švédska, Holandska, Dánska, Německa USA, Kanady, Anglie, Francie, Švýcarska, Rakouska, Jugoslávie a já za Československo. A protože IGLYO je organizací mládeže do 27 let, patřil jsem zde k těm nejstarším...

Cílem IGLYO je ukončit diskriminaci a podpořit emancipaci mladých gayů, lesbiček a bisexuálů na celém světě. Jeho vrcholným orgánem je Generální shromáždění, které se schází nejméně jednou za dva roky. Letos je plánováno na říjen v Amsterdamu. Řídícím orgánem je šestičlenné Bureau, složené ze tří mužů a tří žen z pěti různých států.

Abychom se lépe poznali a nemuseli nosit stále lístečky se jmény, zařadili organizátoři na začátek několik seznamovacích her. Čtyři desítky lidí se nám podařilo si zapamatovat docela snadno. Pro pod-

robnější seznámení sloužila další hra, kdy jsme měli nakreslit obličej někoho z přítomných a zároveň s ním pořídít interview.

Rozdělení do pěti fixních skupin jsme se věnovali stěžejním otázkám: Informací o IGLYO, AIDS, rasismu a sexismu. /pozn. red. - sexismus = pocit mužů nadřazenosti ženám / Dále jsme si mohli vybrat z volitelných okruhů: Co je to homosexualita, pedofilie, ableismus /pozn. red. - ableismus = negativní postoj či nechut k postiženým lidem, např. nemocným, slepým, mentálně postiženým, aj. /, bisexualita, sexuální výchova, sado-masochismus /pro začátečnický a pro pokročilý/, videa s gay tematikou, ILGA a konečně média, aneb jak prezentovat naše otázky v televizi /. Na tato témata se pak v malých skupinkách diskutovalo, velice otevřeně, často až bouřlivě.

Beseda o AIDS byla např. zajímavá tím, že HIV pozitivní mládenec /29 let/ vyprávěl o tom, jak se vyrovnával se svým životem a jak na to reagovalo jeho okolí. Jeho optimismu a elán do života byl vskutku záviděníhodný.

Při diskusi o rasismu jsme měli v naší skupině všichni stejný názor na věc. Ale v ostatních skupinách tomu prý tak nebylo. Zaujalo mě vyprávění dívky z Jižní Koreje adoptované švédskou rodinou. Vtipně a ironicky líčila, jak ji na prázdninách v Jihoafrické republice považovali za služku její bílé sestry. Shodli jsme se na tom, že ani v naší menšině bojující za demokracii a proti diskriminaci se všichni příliš demokraticky nechovají. A já nemohl nezapomenout na jedno naše pražské setkání v ÚKDŽ, kdy kdosi z přítomných nepříliš vhodně vystoupil proti našim rómským přátelům.

Workshop o sexismu se podle mého soudu příliš nezdařil. Záměrem pořadatelů bylo, aby se muži pokusili vžít do role ženy v dnešní společnosti a ženy do role muže. Odtud vycházel i název celé konference - ROLE REVERSE. Jenže! Zdá se vám přínosné řešit tuto otázku ve společenství gayů a lesbiček? Výsledek byl ten, že si dívky stěžovaly na to, že je muži neberou vážně, že je rodiče nechtějí dávat na studia, že se bojí znásilnění, že musí řešit dilema dítě nebo kariéra, atd. Zároveň však připouštěly, že podobný přístup nemají gayové! Dokonce prý rády vyhledávají společnost gayů, protože jsou dle

jejich mínění jemnější a nebojí se dávat své city najevo. Musím přiznat, že vztah dívek a chlapců na konferenci mě velice překvapil. Nejen, že se spolu naprosto přirozeně bavili a diskutovali, ale nečinilo jim sebemenší problémy se vzít za ruce, obejmout, políbit nebo si zatančit. V tomto směru máme opravdu co dohánět.

Stejně tak vztah všech delegátů k sobě navzájem mě uchvátil svou srdečností. Když pomínu některé dvojice, které se spárovaly očividně za účelem sexuálních hrátek, většina účastníků svým objímáním, líbáním a vedením za ruce opravdu vyjadřovala jen radost a sympatie bez jakýchkoliv konkrétních úmyslů. Skutečně úžasná atmosféra.

Informace o sexuální výchově mi připadaly velmi zajímavé. Poté, co jsme si navzájem sdělili, na jak nízké úrovni je školství jednotlivých zúčastněných zemí v otázce sexu, vyprávěl Torry jejich zkušenosti z Dánska. Od té doby, co při dánské gay organizaci LBL založili tzv. Go out group, se jejich situace rok od roku lepší. Skupina se skládá z mladých lidí, gayů i lesbiček, kteří jezdí na školy po celém Dánsku a mládeži ve věku 13 - 17 let vypráví své coming out příběhy. Vzhledem k tomu, že tito řečníci či lektoři jsou jen o málo starší než jejich posluchači, vzniká velmi příznivá atmosféra. Posluchači pak mohou klást jakékoliv dotazy - děvčata se prý osmělují dříve než chlapci. Pokud se diskuse nerozobíhá, začínají lektoři/nepotřebují k přednáškám žádnou odbornou přípravu/ klást sami velmi provokativní dotazy do pléna. A záleží na každém z nich, jak si své vystoupení zpracuje. Jeden z lektorů např. přišel na přednášku oblečený jako gueer- čili v ženském oblečení a příslušně se i choval. Po přestávce se vrátil v civilním decentním obleku a vystupoval svým přirozeným způsobem. A šokovaným posluchačům objasnil rozdíl mezi běžným chováním gayů a onou představou, kterou o nich má neinformovaná společnost - že i my máme rádi děti a proto ještě nemusíme být pedofilní, že i gay láska může být krásná a že nám nejde jen o ten sex.

Zpestřením přednášek byla jakási hra, při které tito lektoři poskytli mládeži 13 velkých fotografií různých typů lidí a nechali je hádat, zda jde o gaye a lesbičky nebo heterosexuály. Posluchači si to měli nejprve rozmyslet sami, poté prodiskutovat v chlapeckém a dívčím kolektivu odděleně a pak všichni společně. A na závěr byli znovu šokováni - šlo o samé homosexuální lidi. Lektor rovněž poskytuje informace o nejbližší gay organizaci nebo kontaktní adrese pro ty z posluchačů, kterým by to mohlo být v budoucnu užitečné. Za přednášku si skupina nechává zaplatit 715 SKR /čili asi naše 4 000,- Kčs/ a cestovné. Začátky byly těžké, ale dnes si je zvou

z celého dánského království.

K diskusi na téma bisexualita se sešla skupinka pěti chlapců a pěti dívek a po vyslechnutí různých životních příběhů a postojů jsme se shodli na tom, že ačkoliv většina lidí není vyhraněně hetero či homosexuální, k bisexualitě se nepřiznává téměř nikdo. Zřejmě proto, že jak heterosexuální většina, tak i gay menšina se na tyto lidi dívá poněkud rozpačitě a jaksi je odmítá akceptovat. Pokud se ovšem naopak bisexualita nestává módní záležitostí... Ovšem nikdo z přítomných se necítil nijak ukřivděný a naopak jsme se třeba dobře pobavili při vyprávění jedné švédky. Dramaticky líčila, jak zažila perné chvílky poté, co si její rodiče zvykli na její lesbické vystupování a ona jim pak chtěla oznámit, že momentálně žije s klukem.

Jistě vás neobyčejně zajímá, co se bíralo na workshopu o sadomasochismu. Bohužel - zrovna o tom nemohu vyprávět, nebyl jsem při tom. Snad jen jeden postřeh - většina účastníků se hlásila k začátečnickům, ale mezi pokročilými prý byly pouze ženy...

Výsledkem workshopu Média bylo amatérsky natočené video, které mělo ukázat, jak si jeho tvůrci představují gay-porad pro televizi. V jednotlivých vstupech tam dívky i chlapci hovořili o svých potížích, svěfovali se s různými problémy, reagovali na vykonstruovanou situaci. Včera jsem se rozešla - rozešel se svou partnerkou - partnerem. Video bylo zahájeno vášnivým švédsko-holandským polibkem a proloženo dvěma pantomimickými výstupy. V jednom z nich předvedla Pia přímo akrobatický kousek s dental dam a video bylo ukončeno dalším číslem, kde si Marcel mistrně natáhl prezervativ na hlavu. Vydechováním nosem se mu povedlo nafouknout ho do neuvěřitelných rozměrů až - praskl. Tedy ten kondom...

V den věnovaný lifestyles jsme se ráno oblékli do svých nedělních oblečků /byl bylo zrovna pondělí/ - do oblečků, které sice rádi nosíme, ale o kterých si myslíme, že se pro běžné dny nehodí. Čím extravagantnější, tím lepší. A ti s nejvíce provokujícími oděvy pak obcházeli ostatní a ptali se, co bychom si o nich mysleli, kdybychom je potkali na ulici a co by tomu řekli ostatní lidé v našich městech.

Odpoledne nám pak zástupci berlínské organizace Mann-O-Meter podali zprávu o situaci v Berlíně. Předvedli videozáznam z letošního i loňské oslavy Christopher Day a ukázkou produkce jejich televizní stanice. Stěžovali si na nedávné berlínské události, výboje skinheadů a zejména velice ostře vystupující nezaměstnanou tureckou mládež.

K tomuto povídání se shodou okolností dostavili zástupci švédské televize, takže jsme se mohli večer vidět v televizních zprávách. Rovněž novináři nelenili a úter-

ni a středeční číslo Göteborg Posten přineslo reportáž z naší konference. A se špetkou ješitnosti musím přiznat, že i se mnou bylo spácháno interview a že i má tvář se ve zdejší tisku objevila.

Abychom se trochu více seznámili s městem, podnikli jsme okružní jízdu motorovým člunem po zálivu a kanálech procházejících centrem. A rovnou od člunu jsme pak jeli tramvaj na druhý konec města. Na skalnatém pobřeží jsme uspořádali piknik a zájemci se mohli i vykoupat. A znovu tramvaj do Lisabergu - místního zábavního parku, který má ve znaku zeleného zajíce..., parku plného nejrůznějších atrakcí od ruského kola a horské dráhy, přes bludiště až po vysokou vyhlídkovou věž s výtahem v podobě prstence. A mezi tím horda rozjařených gayů, vodičích se za ruce, držících se kolem pasu i kolem ramen - a věřte nebo ne, nikomu to nevadilo. Dokonce i tancovat swing mezi smíšenými páry jsme mohli... A v jednom ze zdejších obchůdků jsem objevil Haškova Švejka ve švédštině.

Večírek na rozloučenou byl večírkem se svíčkami a přepychovou večeří, pro mě pak večírkem s nejskvělejší obsluhou v podobě toho nejkrásnějšího blondáka, jakého jsem dosud kdy viděl. Playback show, uvedená andělem v travestie-stylu a diskotéka do ranních hodin vše nakonec završila.

Po týdnu ve Švédsku, o mnoho zážitků bohatší, jsem odjížděl opět domů vlakem. Popíjel jsem z plechovky pivo, které mi s nezapomenutelným polibkem vtiskl na rozloučenou kamarád Steen z Dánska.

Po podzimním Generálním shromáždění v Amsterdamu se začne chystat konference na rok 1992. Podle loňských zpráv by měla proběhnout v Bratislavě /v rezervě je Vídeň / a já jen doufám, že se jí podaří uskutečnit na stejné úrovni, jako byla ta letošní v Göteborgu. -ma-

Vážení čtenáři a příznivci našeho časopisu:

Dne 23. září 1991 ve 22,20 hod. odvysílala československá televize pořad, kde informovala o zániku časopisu Lambda a vzniku Lambda - revue.

Musíme tuto zprávu, natočenou jako pátý díl informací o 4% minoritě ještě v roce 1990, v plné šíři

DEMENTOVAT!

Časopis Lambda vychází a bude vycházet dále a místo Lambda - revue Vám nakladatelství Orbis nabízí již desáté číslo SOHO - revue.

Dodnes se nám programové oddělení ČST neomluvalo, považujeme proto za nutné pravdivě informovat Vás, naše předplatitele a pravidelné odběratele.

- redakce -

ZA VELKOU LOUŽÍ

/zážitky z cest - 1. část/

Je pátek, 2. srpna 1991. Ve 14,15 hod. přistává letadlo holandské společnosti KLM na lince Amsterdam - Praha. Bleskové odbavení pasovou kontrolou /bez razítka vstupu/, chvíle čekání na zavazadla, mávnutí rukou celní kontroly - a už redakční rada Lambdy vítá po čtyřiceti dnech pobytu v Kanadě vrátivší/ho/ se - inu -. Kytice růžových karafiátů přesné pink barvy, polibky a nezbytné fotografování...Pražská Lambda se nenechala zahabít torontskou a uvítání mělo švih západní show. - Však to jedna okolodoucí Němka komentovala slovy: „Ti jsou jistě od divadla nebo filmu...“

Jak to všechno začalo?

V březnu t. r. poslali moji báječní gay přátelé z Toronta písemné pozvání k návštěvě Kanady s podotknutím, abych si zařídil i multi-play /vícestupové/ vízum do USA. Pražské kanadské vyslanectví vízum dalo během tří dnů s platností do 30. srpna t. r. a vyslanectví USA dokonce za dvě hodiny, platící do března 1992.

Letenka zaplacená v Torontu vyjela v dubnu z computeru na Václavském náměstí a úřednice ještě popřála šťastný let a mnoho krásných zážitků. Dnes mohu říci, že se její přání splnilo doslova a do písmene.

A tak jsem 26. června letěl do Amsterdamu v 9,30 z Prahy. Již v 11,15 došlo letadlo na plochu obřímho letiště. Na prohlídku letištní budovy a seznámení se s tímto supermoderním a architektonicky nádherným kolosem zbývaly 2 hodiny a 5 minut. Tedy rychle na pojezdový chodník nekonečně dlouhé chodby D, bleskově proběhnout hlavní halu - vlastně jeden obrovitý obchodní dům /Free shop/. - Kam asi zajdu až se budu vracet??? Jistě do čokoládovny fy Lindt nebo do nedohledně velké parfumerie, kde mají boxy nejznámější západní výrobci pánské kosmetiky. Dámská je totiž ještě větší. A budu potřebovat hnojivo na kaktusy - aha, zde je prodejna čerstvých květin, cibulek, semínek, mořidel, hnojiv, změkčovadel zářivkové vody, ozdobných květináčů, literatury a všeho co oči a srdce milovníka zeleně v bytě potěší. A co takhle stylově zařízená prodejna napodobenin starého

porcelánu a holandské kameniny zvl. starých delfských kachlů. V uších mi začíná znít písnička z muzikálu Kabaret - Money, money, money...tak, hlavně mít peníze. A těch mám od naší Živnostenské banky: 105,- USA a 135,- kanadských dolarů. Opravdové „jmění“ za 7000,- Kčs...

Chodba A je bez problémů nalezena, protože vše je dokonale označeno a pojezdový chodník jede až před čekárnu 59 /představte si, že mšíte 58 obrovských dveří, jejichž chobotovými tunely nastupujete rovnou do trupu letadla/. Pozorují skleněnou stěnou jak do letadla, vlastně jeho břicha, vjíždějí vysokozdviznými plošinami velké kontejnery s barevnými reklamami firem. Jak je všechno dokonale sladěno, žádné zbytečné prostoje, jedno obrovské stěhovač auto za druhým a me-

chanizace maká a maká a lidé, kteří jí řídí, makají a makají. Neexistuje kouření - jsme přece na letišti, ale ono neexistuje /kromě dvou naprosto hysterických američanek/ ani v letištní čekárně. Kouření není na západě v současné době INN /ne módní/.

A to již vyvolává usměvavá zaměstnankyně KLM k nástupu do Toronta: první vozíčkáře, potom chodící invalidy, posléze matky s dětmi a potom podle zaplacených tříd. Do royall nešel nikdo, first měl jakýsi malíčkový Kuvajťan nebo Jerusálémec - neví, ke konverzaci mezi námi nedošlo, ale oblečen byl jako po starším bratrovi a navoněný Chanelem 5 jako jeho někdejší majitelka Coco. Bussiness class v 1. patře letadla obsadilo více pánů perfektně oblečených, kteří v čekárně budili dojem, že sedí u fotografa. A nakonec my ostatní

zbylí/bylo nás nejvíce, protože letadlo pojme 400 cestujících / do tourist classu.

Tato třída má po třech pohodlných sedadlech u okýnek a uprostřed čtyři. Sotva usednete - začnou letušky nosit sluchátka a jemné vlněné lehoučké přikrývky. /Poletíme přece 8 hodin/ Sluchátko Philips zapnete do opěradla po své levé ruce a můžete otáčením knoflíku volit hudbu od typu zemětřesení v železárství až po nejkrásnější árie v podání hvězd operních scén.

Letadlo startuje a na obrazovkách jsou nezbytné informace o tom, jak se chovat, kdyby letadlo dosedlo místo na letištní plochu v Torontu, na oceán. Jak si nasadit plovací vestu, jak vstupovat do skluzavkového rukávu, který ústí v záchranném člunu. Opravdu nezapomenutelný zážitek pro někoho, jako jsem já, kdo letí poprvé

přes Velikou louži. Ale jsme už ve vzduchu, letušky nabízejí jahodové nebo mentolové bonbóny, aby Vám nezalehlo v uších rychlou změnou výšky a tlaku. A už je tu usměvavý mladý tatík s nabídkou pěti druhů nápojů - nealkoholických s ledem či bez ledu, kávy, čaje a pěti druhů vín v malých lahvičkách. U většiny cestujících však suverénně zvítězilo přání po našem pravém plzeňském pivu. To jsem se v duchu nadmul jako páv. Tak přece jenom něčím na světě kromě skla zaujme. Bohužel další zkušenosti mi daly plně za pravdu - jenom těmito dvěma výrobky. A přece bychom mohli nabídnout třeba naše vynikající minerální stolní vody. Celá Kanada pije francouzskou minerálku Perrière /nic moc/ a vyprchalou jugoslávskou Radenskou. Kéž by to někomu na ministerstvu zahraničního obchodu uvažovalo,

a uměl chytře nabídnout takové naše bohatství - / už slyším výmluvy na to, že nemáme patřičně lehké obaly a že některé vody nejsou zdravé.../

Záhy mám na stolečku před sebou slané mandle a občerstvení skládající se z čerstvé úplně libové šunky, tří druhů baleného holandského sýra, maličkého másla a suchého baleného křupavého chleba. A k tomu opět velký výběr předešlých nápojů. Do uší mi sladce zpívá Pamina z Kouzelné flétny, mapa na obrazovce ukazuje momentální polohu letadla. Jsme právě nad Irskem. - Paminu vystřídal duet Papagena s Papagenou a než začala Královna noci svoji nejslavnější koloraturní árii již mi rozkošný taťka v padnoucím uniformě podává teplé jídlo, pečenou rybu naprosto vykostěnou s výborným zeleninovým salátem a jako desert ananas s jahodami. Přeje dobrou chuť, ale to snad ani nemusel, od něho bych jedl i škubánky nebo kroupy, jak je jinak nemohu ani vidět. Jsme nad oceánem... v televizi jde nový film s Marcelem Mastroianim a do uší mi zní Mozartova Jupiterská. Mnozí spolucestující usnávají, mně se to nedaří. Zážiteků je tolik, že spánek nepřichází. Krásný steward zatahuje okénka, přeje dobrou noc. Snad jsem nakonec únavou chvíli klímal, ale to už zase svítila obrazovka a byli jsme nad kanadskou pevninou: Halifaxem, potom přišel Quebec, Montreal a Toronto.

Svítl oslnivé slunce a nedohledné město pod námi mrká tyrkysovými očky bazénů u vil na předměstích. Je 16 hod. kanadského času /čili 22 hod. evropského/. Dosedáme na letiště. Lidé tleskají nad perfektně hladkým přistáním. Letištní budova je snad ještě třikrát větší než amsterodamská.

Imigrační úřednice mi s úsměvem sděluje a dává podepsat prohlášení, že nehodlám v Kanadě zůstat pracovat, vyučovat, ani účinkovat. A protože pozvání do Kanady není od rodiny, musím Kanadu opustit do 40ti dnů. Vše s úsměvem a ten i já opětuji při podpisu.

V hale již čekají přátelé Jan s Vládou a jejich rodinný lékař, rozkošný čínský panáček Timothy Lau. Jeho Mercedesem jsme záhy v centru Toronta na Maitland Place, kde společnost l'Esprit postavila 21ti poschodový bytovací kolos s přilehlými sedmiposchodovými domy, které dohromady tvoří atrium. Dům má svou security /ochranu/, vrátnici s recepcí. Před vrátnicí lze volat a ohlásit návštěvu. Volaný zmáčkne tlačítko č. 6 a dveře do malého ráje jsou otevřeny.

/pokračování příště/

- ina -

(Pokračování ze str. 1)

Výraz gay znamená trochu více než homosexuál. Homosexuál je každý, kdo je eroticky více přitahován osobou stejného pohlaví. Gay je tím, kdo si je své orientace vědom, říkáme, že je se svým zaměřením identifikován.

Heterosexuálové nejsou v angličtině „normální“, ale straights. Původně to znamená přímý, rovný, označíme-li tak ale muže, je zřejmé, že v erotické sféře u něj budou mít dívky šanci. Slovo gay se stává mezinárodním, je v názvu homosexuálních klubů, časopisů, organizací. Běžně ho používají v Polsku a začíná se objevovat i v ruštině, i když v fonetickém přepisu gej.

Jinou cestu zvolili v Německu. Výraz schwul zněl ještě před několika lety jednoznačně jako urážka. Homosexuálové ho však přijali a začali jím sami sebe označovat. Slovo tak časem ztrácí svůj negativní nádech a přitom je každému srozumitelné. Pro ostatní, heterosexuální část populace jméno nemají. Objevuje se jen slangové slovo stino, které znamená něco jako „tvrdý normál“, používá se pro méně tolerantní jedince a má v sobě hanlivý akcent.

S podobným výrazem a původem slova bosse jsem se setkal v dánštině.

Méně jasný je původ libozvučného ruského slova goluboj, které znamená bleděmodrý. Je však slangovým výrazem pouze homosexuální subkultury.

U nás se mužští homosexuálové sami označují konspiračně „naši lidé“, sebeironicky „teta, homodějka“, nebo přejímají anglické gay.

Takže je otázkou, které označení pro homosexuály zbavené pejorativních a medicínských aspektů se ujme. Nebo nám snad poradí jazykovědci či něco vytryskne z lidové tvořivosti? A při hledání názvosloví by se nemělo zapomenout na heterosexuály. Abychom pak podle sexuální orientace nedělili lidi na homosexuální a ty „normální“.

MUDr. Ivo PROCHÁZKA / z čas. "TY A JÁ" - XI/90/

SNAP to přepískl

Kdo dnes nezná hit „The Power“ populární americké skupiny SNAP, která obsazuje se svými písněmi nejvyšší pozice světových hitparád. Avšak SNAP neprodukuje jen horké rytmy, ale i horké spory. Při jednom vystoupení v Bostonském Gay-klubu „Buddies“ zaútočil zpěvák skupiny Turbo Haris na majitele diskotéky. Po té, co zjistil, že zpívá v gay-klubu plném homosexuálů, prohodil pár nevkusných poznámek na adresu této menšiny a udeřil pěstí do obličeje majitele klubu, pana Denise Moreau, který ho zažaloval. Je to jeden z důkazů toho, že americké skupiny se před koncertem příliš nestarají o to, kde a pro koho hrají, ale spíše za kolik... - pozn. překl./ Harisovi nepomohla pak žádná výmluva, ani omluva panu Moreauovi.

Po této události byla vystoupení skupiny SNAP zrušena a dvě největší rozhlasové stanice v Bostonu vyřadily jejich písně z vysílání. Obchody s hudebninami přestaly prodávat jejich desky a navíc byl vyvolán bojkot SNAPu narychlo zorganizovanou protestní akcí gayů v Bostonu. Hlavní organizátor Robert Levy vidí souvislost mezi přibývajícím násilím proti homosexuální menšině a podobnými událostmi. Prohlásil: „Pokud se bude hrát muzika skupiny SNAP a budou se dále kupovat vstupenky na její koncerty, bude to znamenat podporu těchto útoků. Pokud se v Gay-klubu budou poslouchat písně SNAPu, budeme vlastně svým nevinným poslechem a tancem podporovat toto násilí!“

Antihomosexuální zprávy z hitparád nejsou omezeny jen na skupinu SNAP. Skupiny jako Big Daddy Kane či Public Enemy se vyloženě ve svých textech staví proti gayům, a skupina Audio Two dokonce vyzývá k útoku na ně.

/z čas. „Nummer Sicher - 10/90 z něm. přel. Martin Kr./

SRN – Pod názvem „Ganz normal anders“ /Úplně normální, ale jinak/ vyšla kniha 45 letého docenta Humboldtovy univerzity v Berlíně Jürgena Lemkeho v nakladatelství Aufbau-Verlag. Zaznamenal rozhovory se svými přáteli a známými, kteří nevěřili, že někdy taková kniha vzpomínek by mohla vyjít. Zejména pak proto, že zákonem stanovená stejná práva menšin ve společnosti nejsou dosud veřejným míněním akceptována a tolerována. Na území bývalého NDR je dosud asi 20 tzv. iniciativních skupin homosexuálů, dvě z nich spolupracují s kulturními domy a mládežnickými organizacemi. O knihu je zájem nejen v Německu, byla přeložena do angličtiny a vyjde v USA a Francii. Ruské vydání se chystá na rok 1991, těsně před konferencí o lidských právech v Moskvě.

/z čas. Slovo nejen pro muže, III/1990/

Fejeton

Listuji předválečnými ročníky našeho časopisu HLAS a nenf čísla, kde by neinzeroval pan Vendelín Vrnák restauraci U zlatého bažanta v Polské ulici č.52 v Praze 12 - Královských Vinohradech.

Od nejstarších pamětníků vím, že nejen vzorná obsluha, ale i vynikající kuchyně a hlavně naprosté souručenství s naší minoritou bylo tou nejlepší reklamou. A to v době, kdy JUDr. Čerňovský bojoval za zrušení paragrafu perzekuuujícího naši menšinovou společnost. U pana Vrnáka se scházela k družnému posezení ale i re-

dakční rada tehdejší celé redakce Hlasu.

Časopis Hlas bylo možno kdykoliv obdržet právě U zlatého bažanta. Uplynulo od té doby již 55 let. Málokdo ví a dnes už nikdo nenajde toto naše bývalé tusculum. Válku jakž takž přežilo, do roku 1948 živořilo a potom všechno znárodněním skončilo. A nadlouho.

O to větší překvapení, že na Královských Vinohradech je od jara letošního roku otevřena pivnice U dubu v Záhřebské ulici čp. 14, která hodlá po tolika letech pokračovat v milé tradici pana Vrnáka. Přjemná a ochotná obsluha, čistota, diskretní reprodukováná hudba. Jenom s prosbou u pana vedoucího, zda by zde nebyli ochotni prodávat náš časopis

LAMBDA jsme nepochodili. Inu nežijeme v roce 1936 a asi jsme si spletli adresu. Jenomže v Polské ulici zbytečno hledat Zlatého bažanta a v Záhřebské porozumění!

Takže noviny LAMBDA dostanete přímým prodejem zatím jen na dvou místech v Praze, a to v Galerii Houdek v Rytířské ulici 18 ve dvoře domu U zlaté loukotě, kde obsluhující u barového pultu Vám ji kdykoliv mezi 12 - 22 hod. prodá a v Gay - Disco klubu „Červený mlýn“, v Sokolovské ul. 67, Praha 8 - Karlín, zatím v době 18 - 23 hodin. Propagační plakát na LAMBDA visí přímo proti vchodu nad barovým pultem a pan vedoucí zaslouží pochvalu za osobní přístup. - ina -

---

Píše se o nás.....

Ludové noviny 28. 6. 90

... čitateľ J. G. z Bratislavy nám napsal:

„Mne, ako „normálnemu človeku“ je nepochopiteľné, prečo laická verejnosť sa s takou pikantériou zaoberá homosexualitou, ktorá prebíha v norme, t.j. bez verejného pohoršenia....Je to jeden zo spôsobov pohlavného života a spadá do oblasti prísne súkromej. Zúčastňujú sa ho dvaja alebo viaceri ľudia s rovnakými názormi, resp. potrebami. ... Väčšina medzi sebou využíva petting - s kombináciou necking. Tento spôsob je bežný aj u heterosexuálov, ktorí nemajú záujem o pohlavný akt, alebo sa u partnerov vyskytujú iné funkčné ťažkosti.

... nedá sa jednoznačne usúdiť, kde sa končí heterosexuálna a začína homosexualita. O tom, aké veľké percento ľudí hľadá únik z „normálnej“ sexuality svedčia inzeráty v našich novinách /ANNONCE, AVÍZO/

To, že sa muži majú navzájom radi, to komu môže prekážať? Láska nech je akákoľvek, keď je čistá a úprimná - je pekná. Bežne v kultúrnom svete nikoho nezaujímajú „slušná homosexualita“ len u nás po odtabuizovaní tejto otázky vidíme v tom vďačnú tému hlavne na odsudzovanie - my normáli. Vytvoríme týmto ľuďom priestor na vzájomné kontaktovanie a odídu nám z parkov, verejných WC, plavárň a sáun.

INZERCE

Seznámení

- **Spíš** : 28/178/72 hledá něžného, inteligentního tmavovlasého přítele do 25 r., typu foto Lambda č. 2/91 str 4. Prosim foto - čestne vrátím, alebo vymením. Len diskretné a vážne. Zn. 161/91
- **Liberec**: 26 letý VŠ se zájmem o hory, sport, cestování a kulturu hl. sympat., inteligentního, sportovně založeného kluka se smyslem pro humor a podobnými zájmy, který už také ví, že nechce být v životě sám. Případně foto vymění nebo vrátím. Zn. 162/91
- **Praha**: Soukromý zeměděle, jsi na hospodářství sám a rád bys našel někoho, kdo uvaří, poklidí a zastane práci v hospodářství? Čekám. 28/180 ze zemědělství. Společně soukr. hospodařit. Zn. 163/91
- **Polsko**: 33/164/65 polský kluk s tmavými vlasy a brýlemi hledá přítele z ČSFR, nejr. vrsťevníka nebo trochu staršího. Zájmy: knihy, film, turistika. Mirosław Makowski, box 5, 25-956 KIELCE 11, POLSKA Zn. 164/91
- **Polsko**: Polish gay 29/176/62 wants to get in contact with young interesting gay boys from all the world to exchange letters. Please write with photo to: Ewgeniusz Komorowski, P. O. Box 111, 03-700 Warszawa 4, POLSKA Zn.165/91
- **Ostrava**: A native - English speaker, I speak little Czech and will teach in Ostrava for 2 or 3 years. I seek intelligent and friendly gay companions. I am about 30, of good health. Write in English. Zn. 166/91
- **Ostrava**: 46 letý hl. upřímného a hodného přítele odkudkoliv. Budeš-li chtít, najdu si tě všude, ozvi se, jsi-li dominantní muž. Věrná láska je největší hodnota v životě. Zkus to. Zn. 167/91
- **Beroun**: 35/177 hl. kamaráda. Odpovím všem. Mám rád podvazky, punčochy a vše krásné. Jen vážně. ZN. 168/91
- **Klášteřec n.O.** - 27/170/68 romantik hl. přítele, který netouží po majetku a bohatství, ale kterému není cizí slovo přátelství - tolerance - důvěra - láska. Prosim foto. Odpovím všem. Věk 18 - 30 let. Nekuřák. Život ve dvou. Existuješ vůbec? Zn. 169/91
- **Teplice v Č.**: 40/174/60 chci skoncovat se samotou. Proto hledám kluka od 15 do 40 let z celé ČSFR. Nechci - vousy, pleš, otylost. Nocleh u mne. Zn. 170/91

LEGA Vám nabízí . . .

Vážení čtenáři měsíčníku Lambda, přinášíme Vám nabídku publikací v rámci ediční řady „Levná knižnice“. První titul – soubor povídek „Jen trochu jiný život“ právě vyšel. Čtyři příběhy ze života mladých homosexuálních chlapců doprovázené souborem situačních erotických aktů stojí pouhých 14,50 Kčs + poštovné. 43 stran zajímavého čtení s doslovem a nabídkou dalších titulů (O. Večeřa – Jednou v budoucnosti, Mirek Prouza – Antiko, O Antiko, Vlastimil Šmída – Homosexuál a víra), vychází ve formátu A5. Zasláme v neoznačených obálkách. Současně s publikací zašleme další nabídku videokazet, zahraničních časopisů a společností Lega pořádaných akcí, zároveň však i jeden výtisk Gay–pressu zdarma. Máte-li zájem, zašlete objednávku na adresu: LEGA, box D6, 530 01, Pardubice.

Objednávka

Objednávám u Vás závazně knihu V. Šmída „Jen trochu jiný život“ v počtu ..... ks. Složenku a publikaci mi zašlete na adresu: *Jméno a příjmení:*

Adresa:

Podpis:

NIGHT CLUB ADONIS OPĚT VPROVOZU

Noční klub společnosti Lega v Pardubicích je od října 91 opět v provozu, tentokrát každou sobotu od 20.00 do 4.00 hod. Zájemci si mohou o bližší informace (klub se nachází v nových prostorách) napsat na adresu: Lega, box D6, 530 01 Pardubice.

V Ý Z V A

arov
ozvi se!

Fotky, které jsi zaslal naší redakci jsou obsahově zajímavé, rovněž model je jednička. Nejsou však schopné reprodukce. Prosíme o zapůjčení negativů nebo zaslání kontrastnějších kopií. Uvítali bychom přímou spolupráci. Tvoje fotografie by byly pro naše čtenáře jistě zajímavé a pro časopis by byly jednoznačným přínosem. Čekáme!

GAY DISCO CLUB „ČERVENÝ MLÝN“

Vás zve k návštěvě!
Příjemné prostředí, videoprogram, reprodukováná hudba, diskotéky, občerstvení - nápoje, minutková jídla,
přímý prodej novin LAMBDA.
Otevřeno denně kromě pondělí
18 - 23 hodin,
Praha 8 - Karlín, Sokolovská 67

R ů z n ě

- **SAMOTU PŘENECHÁM JINÝM!**
Naše seznamovací agentura Vám najde partnera podle vašich představ, diskretně, spolehlivě, pouze po telefonu - agentura Partner Turnov, tel 0436/23464 po - pá od 16 do 21 hod. Zn. 160/91
- **PRODEJ NOVIN LAMBDA**
Upozorňujeme na přímý prodej našich novin kromě předplatného na těchto adresách: Kabinet Houdek, Rytiřská 18, Praha 1 /ve dvoře/, otevřeno 12 - 22 hod. denně /na požádání u personálu/ a v klubu „Červený mlýn“, Sokolovská 67, Praha 8 - Karlín, denně kromě pondělí mezi 18 - 23 hod./ u barového pultu na požádání personálu.
- **ZMĚNA ČÍSLA BANKOVNÍHO ÚČTU**
1. autonomní organizace LAMBDA Praha oznamuje změnu čísla bankovního účtu. Veškeré platby týkající se členství, darů a ostatních plateb pouze na adrese: ČSTSP, Václavské nám. 42, 113 98 - Praha 1, č. ú. 770 845-018/0800
Vyplňujte řádně čitelně složenky A včetně kódu peněžního ústavu!
- **OZNÁMENÍ ČÍSLA ÚČTU NOVIN LAMBDA**
Noviny LAMBDA mají zřízen spořicí účet u spořitelny číslo 2431628-018/0800 spec. cif. symbol 1734084, ČSTSP Václav. nám. 42, 113 98 Praha 1
- **PŘEDPLATNÉ NOVIN na rok 1992 - VÝZVA ČTENÁŘŮM**
Předplatitelé jsou snad v každých novinách jakýmsi jádrem čtenářské obce, jsou těmi, na něž se může redakce spolehnout a obracet se na ně jako na čtenáře pravidelné. Chcete-li tyto noviny číst i v příštím roce nedopusťte, aby zanikly díky malému zájmu nízkého počtu čtenářů. Vyplňte přiloženou složenku na předplatné novin v příštím roce co nejdříve /!, protože náběh platby od data zaplacení na účet trvá 6 - 8 týdnů. Zašlete nám prosím ústřížek složenky o zaplacení nebo jeho fotokopii, usnadníte nám velmi administrativní práci a urychlíte tím distribuci nového ročníku. Předplatné novin na rok 1992 činí 100,- Kčs. DÍKY! Redakce

LAMBDA Vydává redakční kolektiv při 1. autonomní organizaci LAMBDA PRAHA. Kontaktní adresa redakce, příjem inzerátů, příspěvků a předplatného: pošt. schránka 13, Černokostelecká 20, pošta 10, 100 00 Praha 10.

Za pravdivost a původnost příspěvků odpovídá autor. Příspěvky nejsou honorovány. Redakce si vyhrazuje právo na redakční a stylistické úpravy příspěvků.

Distribuce vlastní sítí v zalepené obálce a kameloty.

Registr. č. 46 824.